

Stirnea

FONDAT ÎN ANUL 1931 ARAD

NR. 8
(116)
8 PAG.
100 LEI

SĂPTĂMÎNAL DE INFORMAȚII ȘI OPINII DEMOCRATICE • ARAD • ANUL IV 4 - 10 martie 1994

În 2 III a.c s-a ținut ședința extraordinară a Consiliului Județean Arad

“CONCURSUL COMPETENȚELOR SAU CONCURSUL DOSARELOR”

În sala mare a Primăriei s-a avut, cu o prezență după model parlamentar, 7 absenți, ședința extraordinară a C.J. menită să aprobe în principal constituirea Corpului Gardienilor Publici. Toate celelalte chestiuni la ordinea de zi s-au expuizat fără complicații deosebite.

Punctul 1. S-a discutat și aprobat Hotărârea privind adoptarea rectificării bugetului C.J. Arad, făcută de către Delegația permanentă în 29 decembrie 1993. Această defalcare ce a cuprins și suplimentările de ultimă oră (cca. 280 milioane lei). Cum s-a cheltuit acești bani, acesta se va discuta și analiza cu altă ocazie constituind subiectul acelei hotărâri.

Punctul 2. În baza referatului Direcției de programe-prognoză și buget-finanțe, s-au stabilit taxe speciale pentru folosirea drumurilor publice de către mijloace de transport auto cu tonaje mari. Aprobarea acestor taxe a constituit subiectul celei de a doua Hotărâri votate. Până la votare consilierii au semnalat aspectele legate de mărimea taxelor și legate de starea drumurilor. Astfel, pentru informarea celor interesați taxa anuală variază între 100 și 200 mii lei, în funcție de tonajul pe osie, de la 7.5 la peste 40 de tone. Starea drumurilor a constituit un punct critic, pericolul de “explozie” fiind iminent. A devenit importantă verificarea fondului constituit din taxele pe

tonaj depășit, ca acesta să nu se întrebuițeze pentru repararea drumurilor naționale, ce se finanțează din alte surse. Județul trebuie să-și repare propriile drumuri, ce constituie o rușine pentru halul de degradare în care se află. S-a cerut celor de la R.A.D. județean și celor de la R.A.D. municipal să ofere garanții pentru lucrările efectuate. Defecțiunile apărute în termenul de garanție să fie suportate de cei vinovați. Există impresia generală că ambele regii efectuează lucrări de minuială. “Vedeți dumneavoastră, semnalează domnul consilier Stoica, C.J. defalcă bugetul tuturor regiilor autonome, deci și celor din subordinea municipiilor, dar conform legislației nu are dreptul să controleze cheltuirea lui. Mai mult, din punct de vedere calitativ nimeni nu controlează. Totul merge pe clasicul și nocivul sistem - eu fac și eu mă controlez. De unde calitate?”

Punctul 3. A urmat votarea Hotărârii pentru aprobarea “Planului urbanistic de detaliu - PENITENCIAR Arad.” “Avis amarorilor”, acesta se va construi în zona 6 Vinători, în spatele Silozului. Primăria a oferit mai multe variante de amplasare, în Vladimirescu, lângă fabrica Refacerea, pe 6 Vinători, etc. multe refuzate pe motivul - “Ție și-ar plăcea să fii închis departe de oraș, să cheltuiască rudele cu drumurile

în zilele de vizită?” Penitenciarul va fi dotat, susțin proiectanții... la nivelul actual al tehnicii - un fel de Sing-Sing arădean.

Punctul 4. S-a aprobat Hotărârea de constituire a Corpului Gardienilor Publici și a listei de obiectivele de interese publice. La sfârșit consilierii au admirat - in vivo - fizicul noului șef la Corpului, domnului Morar Iosif.

Aprobarea Hotărârii s-a realizat dificil, fiecare dintre vorbitori făcând excese de interpretări, de filozofie, de nervi, de declarații ultimative, mă rog, s-a derulat tot arsenalul de argumente și pro și contra. Datorită notelor mici, sub 7, obținute de candidați la primele două concursuri, C.J. a hotărât organizarea celui de al treilea. Pentru ultimul, schimbându-se comisia, notele obținute au crescut pînă la... 9.67 la sută, cu înmă trei candidați notați peste 7.

Corpul Gardienilor Publici se constituie într-o instituție autofinanțată, pentru care de la început fondurile sînt repartizate de către Min. de Finanțe, apoi după cum vor fi plătite prestațiile. Principalele obligații ar fi oferirea de servicii de pază a bunurilor publice, a liniștii, a societăților comerciale. Lista obiectivelor publice este lungă din care spicim: societăți comerciale, sedii de instituții, bănci, unități de

BUJOR BUDA □
(continuare în pagina 2)

Să nu dea Dumnezeu cel Sfînt !

Duminică, în fața Prefecturii, a avut loc un miting PROPACT. Din păcate, nici acum prefectul nu i-a băgat în seamă pe reprezentanții țărănilor. Ceea ce a creat noi tensiuni. Ar fi bine ca reprezentanții PROPACT să fie ascultați, căci tensiunile nasc alte tensiuni, care pot degenera în conflicte sociale greu de stăpînit.

ÎN LĂTURI!

A scrie despre isprăvile mai mult sau mai puțin iminuate ale fostului poet de curte C.V. Tudor, aventurier politic pe care haosul și confuzia postdecembristă l-au împins în prim-planul atenției generale, multă vreme la îndoiială au stat cugetul nostru. Să irosim timp, cerneală și nervi spre a face să șporească o popularitate și așa excesivă și pe deplin nemeritată - la ce buu? - Cui prodest? A nu interveni, însă, de partea acelor voci conștiente de pericolul pe care-

l reprezintă pentru democrație această apariție hilară (a unui ins profund amoral) pe stena vieții noastre politice ni s-a părut un act de condamnabilă indiferență, dacă nu chiar de lașitate). Orice om de bună-credință în stare să discearnă valorile autentice ar trebui, într-o formă sau alta, s-o facă). Biruit-au gândul să vorbim despre acest ciudat ipochimen ivit peste noapte din apele mocirloase ale diluviului posttotalitar, având noi convingerea că, în fața

manifestărilor (publice) de isterie național-comunistă, orice reținere trebuie abandonată. Îndemnatu-ne-au și mai mult a scrie recentul interviu luat furiosului ex-bard ceaușist de ziarul așa-zis independent “Adevărul” (fost “Flacăra Roșie”), care în numărul său din 22 februarie curent, pe prima pagină titrează vădit ostentativ: “Nu mor caii românești când vor căinii ungurești”. Frază infamă, ca, de

P.M. ARDELEAN □
(continuare în pagina 2)

‘CONCURSUL COMPETENȚELOR SAU CONCURSUL DOSARELOR’

(urmăre din pagina 1)
ocrotirea sănătății, studiouri de RTV, etc. Un singur obiectiv frapant - remizele P.S.I. - !!! Cum domnule, dar pompierii ce fac ?? Pășesc remizele de frica pompierilor ??? Interesant.

Sediul Corpului s-a stabilit în Piața Pompierilor, acolo unde a fost cazarma pompierilor militari. Aici au apărut controverse, deoarece prin amplasare deranjează Corpul piața, sau piața deranjează... Cine a construit gardul acela? De ce a fost construit? Să încurce circulația? De asemenea s-a stabilit că salcâmi tăiați au fost japonezi. S-a amintit că inițial, acolo a existat un proiect grandios, ce să corespundă viitorului, dar că n-a fost respectat, atunci uite ce a ieșit! În fine, totul este bine când se termină cu bine. Hotărîrea a trecut examenul, dar, a urmat povestea concursurilor, a candidaților și a: "S-a obținut avizul Poliției". Jumătate dintre consilieri au luat cuvîntul. Domnul președinte Dan Ivan, la un pas de... a întrebat asistența: "Credeți că eu am cunoscut candidații? Vă voi relata situația fiecărui candidat, ca nu cumva să existe bănuiele că eu aș fi preferat pe vreunul". S-a reproșat că nu au fost impuse restricții de prezentare la concurs. Poliția respingînd candidații ce nu depășit 50 de ani. În Hotărîre se menționează, la sfîrșit, că omul a primit avizul Poliției și deci

concursul a fost organizat de C.J. ori de Poliție. Dacă a fost organizat de C.J. ce rost are avizul Poliției? Atunci cineva, pe care nu-l numesc, a spus: "Vă arătăm că vom angaja pe acela pe care-l preferă C.J. fără să ținem cont de Poliție". Doamna Juvedean vine cu argumentul că... "Dacă este vorba de competență, de concurs cu tematică, cu juriul, ce rost mai are dosarul și Poliția. Ce este un concurs de dosare?" Unora li s-a părut că tot concursul este cusut cu ață albă. Altor, de neînțeles a fost nota de 7 obținută de un absolvent al Academiei Militare, comandant de unitate, etc, etc. Alții au argumentat că pentru un șef de post, criteriile vîrstei este contra competenței. Și-au susținut și argumentat ideea cu vîrsta președinților Statelor Unite. Este drept, s-a făcut confuzie între șef și gardian, exemplificîndu-se "Ce face un gardian la Hălmagiu în vîrstă de 70 de ani?" Șeful comandă și are nevoie de inteligență și experiență, iar executantul, omul din post, acesta trebuie să fie în putere. Perfect adevărat. Atî s-a despicat în patru problema, atî s-a argumentat că asistența a avut în față alternativa, ori aprobăm hotărîrea, ori mergem în Spania să vedem cum fac ei alegea, să iuvățăm? Nu a fost precizată obținerea majoritară, nu s-a votat.

În fine, domnul Morar Iosif a intrunit sufragiile tuturor, cu două

abțineri. A răspuns întrebării: "Ce ai făcut domnule în noaptea de 23 decembrie '89?" "Am fost comandantul Poliției municipale și am stat tot timpul în clădirea Consiliului. Mai tîrziu am făcut parte din primul Consiliu FSN județean, responsabilul Comisiei de ordine publică". "Pînă cînd ai făcut parte din Poliție?" "Pînă în 1992, cînd am demisionat deoarece am considerat conducerea poliției de atunci conservatoare".

Diverse. Domnul Didulescu a întrebat dacă dintre consilieri a "trădat cineva"? Partidul majoritar are reprezentanți în CJ? Dintre cei prezenți nimeni nu a spus că a trădat și nimeni nu a mărturisit că au reprezentat PDSR-ul. Scurt și cuprinzător. Consilierii s-au plîns că nu s-a primit indemnizația de ședință. "Adevărat", confirmă dl președinte Chiper. Domnul Jarco afirmă, pe bună dreptate, că "meseria" de consilier devine nerentabilă pentru anumite categorii de consilieri bugetari. Anunțul în pripă perturbă activitatea consilierilor ce nu-și pot planifica treburile. Soluția cu anunțul prin presă este valabilă pentru cei ce citec presa, și cum domnia sa... acum, cînd un ziar costă 150 lei. Peste celelalte puncte s-a trecut cu maximă rapiditate. Fără probleme.

TRANSILVANIA, INIMĂ A ROMÂNIEI

1333-1334. Construirea cetății Aiudului, singura cetate orășenească din sec. al XIV-lea care s-a păstrat.

1335. Cetatea Șoimoșului funcționează ca cetate regală sub căpitănia lui Șinka.

1337. Ia ființă școala cu limba de predare latină din Baia Mare.

1342 - 1343 (iarna). Începutul conflictului dintre voievodul maramureșean Bogdan și regele Ungariei Carol Robert. Bogdan ignoră autoritatea suzerană a regelui Ungariei.

1343 sau 1345. Campania împotriva tătarilor. Ooaste din Transilvania, condusă de comitele secuilor Andrei Lackfi, la care participă și români maramureșeni, înfrînge pe tătari.

1345; oct. 17. Menționarea românilor din Transilvania cu prilejul acțiunilor de intensificare a propagandei catolice prin misionari franciscani.

1347. Cetatea Deznei apare în documente paralele cu cetatea Pîncotei, sub conducerea casteleanului Magister Franciscus. Un alt document, din 28 aprilie 1352 amintește cetatea Deznei între posesiunile cetății Ineului.

1348. Este amintit un voievod român la Călpînaș.

1349- 1350. Epidemia de ciumă neagră din Transilvania face numeroase victime.

1349. Prima mențiune privind construcția bisericii Sf. Mihail din Cluj, monumental edificiu gotic de tip hală, a cărei zidire s-a terminat către anul 1500.

sept. 15. Bogdan, voievodul din Maramureș, arătat din 1343 ca "necredincios", este denunțat din nou de regele Ludovic ca "necredincios învederat al nostru și al regatului nostru" în legătură cu acțiunea lui și a nepotului său Ștefan, fiul lui Iuga, "căzut în vina infidelității", împotriva lui Giulea (și a fiilor săi), fiul lui Dragoș, pe care-l atacă și îl alungă din moșiile Giulești și Nyres.

1350. O scrisoare a lui Andreas, episcopul catolic al Transilvaniei, atestă existența unui cor la Alba-Iulia.

1351. Legiurile acestui an (decretul lui Ludovic I) stabileau la punctul III darea în produse a țărânimii dependente la a noua parte (nona), iar punctul XVIII confirma dreptul de strămutare a țărănilor.

1352. Țărăni de pe domeniul cetății Piatra Craivii atacă moșiile nobililor din Galda și Geoagiu de Sus.

Ia ființă prima școală cu limba de predare latină din localitatea Sebeș.

1352- 1364, nov. 16. Domnia lui Nicolae Alexandru, fiul și urmașul lui Basarab I, în Țara Românească.

1352-1343. Campania împotriva tătarilor. O puternică armată transilvăneană, din rîndul căreia făceau parte și români maramureșeni, pătrunde în Moldova, alungă definitiv pe tătari și întemeiază aici o "marcă" de apărare împotriva atacurilor tătarilor. Regele Ungariei numește în fruntea ei pe maramureșeanul Dragoș.

(Ist. în date - Aradul (G. Kovach). Învățămîntul românesc în date - Ist. muzicii univ. în date)

Selecție H. HAUPTMANN O

ÎN LĂTURI!

(urmăre din pagina 1)
altfel, întregul interviu, din care e spicuită și care a fost conceput evident ca o diversiune și ca un act provocator menit să incite spiritele, să ațâțe vrajba și să ducă la o dezbinare artificială între cele două etnii locuitoare în această zonă, unde disensiunile interetnice (existente, totuși), n-au degenerat, pînă acum, în conflicte deschise, în manifestări violente de ură și intoleranță. (Care asta se dorește?) Spune acest lucru deoarece o însemnată parte a interviului (ce se lăfăie, interminabil, pe două mari și late pagini) atacă problema "ungurilor", cum preferă să se exprime logoreicul senator peremist

îmbată de propriile-i narațiuni funambulești, apte a tensiona, însă, conviețuirea dintre noi și minoritatea maghiară și chiar relațiile dintre țara noastră și Ungaria. În viziunea politică deformată a lui CVT, hănuțită de fantoma naționalismului șovin și xenofob, MADOSZ - ul a fost o coloană a V-a maghiară în România, U.D.M.R. este o organizație teroristă ce trebuia de mult pusă în afara legii (dacă i s-ar fi dat lui ascultare), iar ungurii sunt niște reclamații, un popor "nu tocmai bine asimilat de Europa" și care, dacă "nu va învăța să se poarte într-o Europă civilizată", va trebui silit de "întregul concert al

însăși, animată, după cum crede marele pacifist, numai de instincte belicoase, în caz de extindere a războiului din fosta Iugoslavie. "Ți va arăta întreaga puterziciune". Iată doar câteva eșantioane din discursul delirant al patriotului (nostru) național, ce fac o probă elocventă de vocabular și stil politic, orice s-ar spune, inegalabil și inconfundabil în ceea ce-l privește pe autor. (Dacă am fi priviți și apreciați prin prisma bizaricii concepții vadiniste, atât de nocivă prin efectele cele-ar putea antrena, cu siguranță că Europa democratică ne-ar întoarce din nou spatele). Dacă ne-am lăsa molipsiți de patriotismul găunos, de paradă pe care peremistul cavalier al tristei

în timp ce debitează cu o viteză aiuritoare (ca la televizor) sumedenie de bazaconii, amuzante, dacă jocul acesta, aparent pueril, cu fraze scăpate de sub control nu are putea deveni

realmente primejdios. Pentru că nimic din ceea ce are darul să învenineze atmosfera politică nu-i scapă acestui miles gloriosus, acestui Scarica Bombardon de mucava ce se

civilizației europene (sic!) să se întoarcă înapoi, în fundul Asiei, de unde au venit" (sic!); politicienii maghiari n-au simțul ridicolului nici pe cel al onoarei (!!); Ungaria

licențioase, al insulelor și jicnirilor de o strivitoare trivialitate, la care unii asistă, din păcate, cu vădită plăcere, aplaudând cu o frenezie vulgară pe înmăscăricul politic CVT.

Dacă, citindu-i dejecțiile din "Adevărul" (fost "Flacăra Roșie"), prietenii unguri cu care se laudă, admitînd că ei există cu adevărat, nu se vor lepăda de el, noi, ca români, ne permitem să-i considerăm niște renegați. Crede oare helicosul apărător (pretins) al intereselor românești că există foarte mulți naivi (care să se lase) seduși de flecăreala sa patriotardă? Românii au fost de două ori la Budapesta, în acest secol, - este adevărat -, dar nu pentru a umili poporul maghiar, care nu se confundă cu elementele lui extremiste (din țară sau din diasporă) și care a înțeles așa cum se cuvine misiunea noastră umanitară și pacificatoare, ceea ce ar trebui să ne împiedice a-l culpabiliza și a-l anatemiza în general. A existat, într-adevăr, mult rău între cele două popoare, provocat și întreținut de cei interseați. Dar răul nu trebuie perpetuat, ci suprimat o dată pentru totdeauna. Iiindcă nu putem și nu

vrem să trăim în ură. Iată un crez politic puțin diferit de cel al falșilor profeți de teapa lui C.V. Tudor, care flutură mereu sperietoarea expansionsimului maghiar. Cîl privește raporturile lui mai mult decât amicale cu puterea, inclusiv cu primul-ministru, pe care, după cum lasă a se înțelege, își permite să-l bată pe umăr, ce să spunem? Familiaritatea devine, în acest caz, jenantă, tupeul enorm, iar lipsa de bun-simț, proverbială. Ar mai fi de remarcat văicăreala personajului că nu i se permite să aducă României fericirea. Nostimă, dar rău prevestitoare. Căci ne putem imagina ce s-ar întâmpla dacă, mâine, geniile peremiste (vred cîteva sute la număr, după cum am dedus din declarațiile înfricoșătorului lor lider) ar accede cu întreaga lor competență, la putere. Confrunțați cu această amenințare, noi spunem tare și răspicat, după Maiorescu: "În lături!"

FOTOGRAFII COLOR!

Evenimente familiale,
publicitate,
soloreportaje!

Adresați-vă la
BAZAR IULIA

Str. Lucian Blaga nr. 3
sau telefon 17343.

S - AU RĂRIT OZN-URILE. SINTEM OARE SINGURI ?

Într-o noapte înstelată, în nordul Angliei, Philip Mantle" în viața de toate zilele tipograf și timp de 13 ani cercetător al obiectelor Zburătoare Neidentificate - este sculat din pat pentru a inspecta ceea ce pare a fi cea mai grozavă apariție a unei aeronave dintr-o altă lume din câte s-au înregistrat vreodată. La telefon o voce, o voce emoționată îi spune că deasupra orașelor Huddersfield și Dewsbury zboară o mașinărie ce pare desprinsă direct din "războiul stelelor". P. Mantle sosește la locul faptei, privește pretinsa navă stelară cu numere de înmatriculare de pe o altă planetă și se pronunță: "Este, într-adevăr, extraterestră. Este de pe planeta Venus".

Amețitoarele zile ale farfuriilor zburătoare și ale întâmplărilor apropiate cu ființe nepământene par să fie numărate. P. Mantle, o figură binecunoscută pe plan internațional în domeniul spațial, face parte dintr-o nouă generație de specialiști în OZN-uri care nu cred că acestea vin din spațiul extraterestru. Ei și cei ce gândesc ca ei sînt fericiți să poată da interpretări sobre chiar și în cazul unor apariții la prima vedere misterioase, relate de observatori de încredere, cum ar fi piloții sau polițiștii, ce nu prezintă semne de alienare mintală.

OZN-uri s-au întâlnit în cadrul unei conferințe internaționale la Sheffield, în Marea Britanie, sub genericul: "ET sau nu ET" - oare aceasta este întrebarea?". Organizatorul Philip Mantle, precum și alți entuziaști au explicat "farfuriile zburătoare" ca fiind obiecte făcute de mîna omului,

fenomene naturale sau evenimente parapsihologice, care în alte culturi și condiții au dat naștere la noțiunea de zîne, fantome, sisteme oculte, viziuni de îngeri și chiar "care de foc".

"Nu există nici o modalitate în care să poată fi testată ipoteza extraterestră", afirmă P. Mantle. "Nu avem nici măcar un extraterestru mort sau o bucată dintr-o navă extraterestră prăbușită pe care să le arătăm oamenilor de știință. În urmă cu 13 ani eram convins că sîntem vizitați de ființe de pe alte planete. Chiar implicîndu-mă în această problemă, nu pot găsi nici o dovadă că OZN - urile sînt extraterestre."

În Europa occidentală, cel puțin, chiar și dovezile sub formă de apariții ale OZN-urilor încep să dispară rapid. S-ar putea ca aceasta să fie în funcție de îngrijorarea pămîntescă creată de recesiune sau de teama care dispară acum deoarece războiul rece s-a sfîrșit, dar anul 1992 nu a fost un an bogat în obiecte zburătoare străine. Date ferme sînt dificil de obținut, iar tabloul este și mai confuz din cauza rapoartelor contradictorii emise de organizațiile rivale, ce detectează OZN-uri, dar este evidentă o tendință de descreștere și chiar de prăbușire a "pieței" cazurilor de Anul trecut Belgia - care pare a fi un veritabil sar pămîntean pentru călătorii din spațiu din cauza sistemului sau de autostrăzi puternic iluminate - a fost un adevărat magnet pentru OZN-uri: au fost înregistrate peste 2000 de apariții la Centrul Național pentru OZN-uri al țării. Anul acesta, Centrul a

numărat doar 50 de semnalări. La sfîrșitul anilor 80, în Marea Britanie erau sute de apariții în fiecare an: pînă în prezent, în anul 1993 s-au înregistrat doar 56 de apariții. Cifrele au scăzut în mod asemănător în Spania și în Peninsula Scandinavă.

Specialiștii în OZN - uri din SUA afirmă că există mai puține apariții, dar situația are un substrat. S-a relatat că extraterestrii au atras mai mulți americani în navele lor spațiale și i-au supus unor examinări medicale, între care extragerea spermei și a ovulelor umane, Philip Klass, inginer electronist și unul dintre principalii demistificatori ai poveștilor cu OZN-uri, este uimit de epidemia de răpiri din țara sa. "S-ar părea că El consideră sperma și ovulele americane drept superioare celor ale altor națiuni", a comentat P. Klass.

Loialității OZN -urilor de modă veche susțin că scăderea înregistrată a cazurilor de apariție este pur și simplu o acalmie ciclică, ce a mai avut loc și anterior. Dar nu este nevoie să fii doctor în astrofizică pentru a observa că farfuriile zburătoare" au apărut pe scenă odată cu războiul rece, la sfîrșitul anilor 40 și par acum să își reducă operațiunile, deoarece războiul rece s-a sfîrșit. Recrudescența în Belgia, anul 1990, a fost, probabil, urmarea faptului că oamenii au văzut bombardierele "Stealth" în operațiuni care au precedat războiul din Golf, potrivit unei dezvăluiri prudente făcute la convenția de la Sheffield. Actuala proliferare a aparițiilor de OZN - uri în fosta Uniune Sovietică coincide nu cu

reparația sticlelor de vodcă pe rafturile magazinelor, ci cu o izbucnire a tuturor formelor de misticism și empirism, ceea ce potrivit unui academician rus, reprezintă urmarea destrămării primei societăți "planificate științific".

Ar fi o ironie ca anul 1992 să fie martorul începutului sfîrșitului "omulețului verde". La 12 octombrie, NASA - agenția pe care teoreticienii conspirației privind OZN - urile o consideră răspunzătoare de tănuirea de informații asupra "invadatorilor" din spațiu - urmează să înceapă un program de cercetare a eventualei existențe a inteligenței extraterestre printr-un plan de ascultare electronică, ce va încerca "să tragă cu urechea" în birlogul lui ET. În condițiile în care fanaticii creduli de odinioară cer dovezi științifice pentru ca să creadă că OZN - urile vin din spațiul extraterestru, proiectul NASA va fi, desigur, o cunoaștere de vești bune pentru străinii înstrăinați. Și mai este ceva. În Marea Britanie, lordul Hill - Norton, fost amiral și președinte al Comitetului militar al NATO - persoană care a fost acuzată că ar "acoperi" informațiile despre OZN-uri, a declarat, după ce a trecut în rezervă, că este "pro OZN. Sînt terestre", a spus el recent. "Avînd în vedere funcția pe care am avut-o cît am fost în serviciu activ, cu ar fi trebuit să știu dacă OZN-urile sînt aparate militare. Ei bine, nu sînt".

MARGINALII. SUFLIND ÎN COARNE DE BERBEC.

Pentru a combate pe ministrul educației, d-na Shulamit Aloni, coloniștii israelieni se mobilizează la sunetul "shoffardim" un corn de berbec pe care evreii îl folosesc în diferite ritualuri și care urmează să anunșe sosirea lui Mesia.

D-na Aloni, devenită o "oate neagră", și-a permis să declare autorităților că actualii "coloniștii sînt pionieri de lux în întreprinderea statului. Dacă ei doresc să trăiască în apropierea mormîntului lui Iosif (la Nablus), a mormîntului Rozelei (la Betleem sau a celui al prostituatei Rahav (la Jerichon), atunci trebuie s-o facă pe propria cheltuială."

Aceste cuvinte au stîrnit mînia coloniștilor bigoși. Rahava fost conform Bibliei, o prostituată din Jerichon care a găzduit pe cei trei spioni trimiși de Iosua pentru a stabili modul în care orașul poate fi capturat.

"Rahav, spre deosebire de d-na Aloni, are cel puțin meritul de a-i fi ajutat pe evrei, odată cu cucerirea Jerichonului de către Iosua", se afirmă într-un document al evreilor. Pentru a se răzbuna, coloniștii au

folosit din plin coarnele de berbec." Zidurile Jerichonului s-au prăbușit la sunetul trîmbițelor. Noi sperăm ca zidurile ministerului ce-o găzduiește pe d-na Aloni să cadă la sunetul "shoffarelor" noastre" - au declarat ei.

PROPACT-UL AȘTEAPTA O AUDIENȚĂ LA PREFECT

Marți, 1 martie, peste 30 de membri PROPACT au dorit să se întâlnească cu prefectul Aradului. A fost o audiență anunțată, cîi și la mitingul de duminică. Din păcate, domnul Avram Crăciun nu a găsit pe agenda sa extrem de încărcată o jumătate de oră pentru acești oameni, veniți din județ de la mari distanțe, unii. Păcat, pentru că ar fi avut ocazia să afle direct ce dorește PROPACT-ul în Arad. Și, mai ales, s-ar fi convins că tensiunile la țară există, legate de aplicarea Legii fondului funciar. În fața membrilor PROPACT au fost trimiși alți angajați ai Prefecturii, remarcăm aici prezența domnului Liviu Faur, care a încercat să preia asupra sa unele probleme. Însă, cu toate că a dat dovadă de bunăvoință, sîntem de acord că problemele ridicate nu erau de competența domniei sale. Domnul Faur a fost trimis în față, însă toată lumea a știut de la început că dînsul nu are nici o competență de a rezolva probleme care aparțin altor resorturi. Întîlnirea s-a terminat în coadă de pește, oamenii fiind nevoiți, după multe ore, să părăsească sala 33 (a Consiliului Județean, nu a Prefecturii), uitîndu-se la polițiștii care păzeau cu zel intrarea în instituția în fruntea căreia se află domnul Avram Crăciun. Rămînem în continuare la părerea că ar fi bine ca domnul prefect să își rezerve timp pentru acești oameni, ceea ce ar fi în beneficiul ambelor părți. **SORIN TROCAN**

COMUNICAT

Anunțăm constituirea la Arad, în data de 25.02. 1994, a grupului de reorganizare PNL - care aderă la Congresul Extraordinar al PNL - desfășurat la București în 5-6 februarie 1994, grup format din: Cibian Simion, Dihelu Aurelia, Lungu Viorel, Medrea Gheorghe, Parasca Claudiu, Ruja Teodor, Ruja Gheorghe, Sitaru Ștefan. Tot în 25.02. 1995, grupul de reorganizare al PNL, împreună cu prof. Radu Ciuceanu, dl. Sorin Botnaru, membri ai PNL și prof. univ. dr. Gheorghe Manole - membru al P.R., au negociat cu P.R. Arad, urmînd a fi semnat protocolul final în 4 martie 1994

Comitetul de reorganizare al PNL.

GOLUL DE OZON DEASUPRA ANTARCTICII ATINGE APROAPE MARIMEA AMERICII DE NORD.

Golul de ozon de deasupra Antarcticii s-a extins cu 15 la sută în anul 1992, avînd acum o suprafață aproape egală cu cea a întregului

SC "SABILICI D.D." SRL
vinde hîrtie igienică și prosoape
igienice la secția SÎMPETRUL
MARE nr. 693, Jud. TIMIȘ, tel.
0961- 94666.

DEZMINȚIRE

Subsemnatul Parasca Claudiu, membru P.N.L., prin prezenta protestez față de COMUNICATUL apărut în ziarul ADEVĂRUL de Arad din 02.03. 1994, prin care se abuzează de numele meu, implicîndu-mă într-un așa-zis "comitet de reorganizare a P.N.L.", cu care eu personal, nu am nici o legătură.

CLAUDIU PARASCA

continent nord-american, comunică Agenția Spațială a SUA - NASA. Rezultatele obținute în baza proiectului de măsurare a stratului de ozon, desfășurat de la bordul satelitului "Nimbus-7, relevă că golul de ozon antarctic măsoară la 23 septembrie 8,9 milioane mile pătrate (23 milioane kilometri pătrați), față de 7,7 milioane mile pătrate (20 milioane kilometri pătrați) în 1991. Aceste date care atestă cele mai mari goluri de ozon pentru al cincilea an consecutiv începînd din 1986, fac ca golul de ozon de deasupra Antarcticii să fie cel mai mare din câte s-au înregistrat vreodată, se arată.

Suprafața întregului continent nord-american este de 9,4 milioane mile pătrate (24 milioane kilometri pătrați). Antarctica are o suprafață totală de 5,1 milioane mile pătrate (13 milioane kilometri pătrați). Ozonul formează un strat

protector subțire în atmosfera superioară a pămîntului, absorbînd razele ultraviolete puternice ale soarelui și împiedicîndu-le să ajungă pe pămînt, unde ar putea dăuna plantelor și ar putea spori riscul de cancer al pielii.

La stratul inferior al atmosferei, ozonul constituie un pericol pentru sănătate și principalul element constituant al smogului urban. Oamenii de știință consideră că principalul factor ce contribuie la extinderea golului de ozon este o familie de compuși industriali, cunoscuți sub denumirea de gaze clorofluorocarbone (CFC), care includ lichidul de răcire folosit la aparatele de aer condiționat și la frigider.

(continuare în numărul viitor)

Din seria "Amintiri din copilărie"

IAȘI ... HEIDELBERGUL NOSTRU DE ALTĂDATĂ

Conacul Cortezilor așezat și el pe versantul Doi Peri, avea o construcție originală. Un interesant parter realizat pe diferența de nivel, se termina în partea din spate direct în deal, geamurile erau doar în față și accesul printr-o ușă laterală. Etajul I, de fapt un veritabil parter, era mărginit de geamuri și pe trei laturi de o terasă deschisă. Accesul era pe ambele părți laterale și printr-o scări interioră. Jos era bucătăria, mare și funcțională, cu o plită pe mijlocul încăpării, o hotă cobora pînă la nivelul omului, de ea fiind atârnată fel de fel de tigăi și scule din aramă strălucitor lustruite. Două mese pe ambele laturi, una pentru gătit, acoperită cu tablă și alta pe stînga lungă din stejar masiv, cu lavițe și scaune rustice. Acesta era acoperită cu o covetură brodată în motive țărănești din Valea Izei. Deasupra o lampă de petromax dovedea că este masa cea mai utilizată din toată casa. În partea din fund a încăpării, trei uși, dintre care una pentru baie, pentru cămară și ultima spre un fel de debara. Aerisirea se realiza printr-un coș central, cu tiraj extraordinar, la care erau racordate sobele din casă și hota plitei de gătit. Curent electric nu era, astfel că "minuturile" și iluminatul se realizau cu petrol. Între două uși din spate trona o impresionantă sobă de teracotă, cu ornamentații albe și albastre. Din cauza petrolului, pareă o ușoară undă de miros de primus plutea în aer. La geamuri două rînduri de perdele atîrau din galeriile de alamă cu ciubucuri la capete. Un rînd transparent din dantelă cu înflorituri de mînă, și un rînd ce ziua se lega cu panglică, iar seara ferea familia de priviri indiscrete. De după aceste perdele manevrasse Puița, atunci cînd venirea celor patru.

Din cauza poziției conacului, nici musca nu putea trece neobservată, fie pe scurtătură, fie pe drumul pietruit mai la vale. În catul superior, terasa făcea toți banii, de fapt o sufragerie ultraeleganță de vară, avînd trasă pe grinda exterioară de sus o loază de viță. Aceasta lăsa să-i atîrne toamna ciorchini uriași dintr-o varietate de boabe roz. Vara ferea oamenii de arșița după-amiezii. Pe pereți ștergare și farfurii din pămînt ars, tot din Valea Izei. Coana Eleonora se trăgea din părțile acelea. O ușă din două părți făcea posibil accesul în marea cameră de zi, ce vara era mai tot timpul deschisă. Aici aveau loc sindrofiile și evenimentele de seamă ale familiei. Era sufrageria de oaspeți,

mobilitată cu o mobilă de nuc sculptată. Central, pe peretele din fund, o vitrină cu porțelanuri și argintăriile familiei, ce reflectau misterios razele de soare din a doua parte a după-amiezii. Pianul, nelipsita piesă din casele boiercești,

un aer vesel și o anumită aerisire. Erau decorative și înobilau încăperile. Subiectul de perferință a lui Tanti Elsa erau capetele de țigănci și vederi pitorești de la țară. La vremea prînzului, cînd Nicu se pregătea să vină după tarhon,

țipau că le este foame din sferă în sferă de oră. Se interesau din vîrfurile dealului de mersul gătitului și făceau sugestii de gastronomie, dintre cele mai picante. Ideea cu perișoarele cu tarhon, era se pare a lui Necaz, după Nicu, erau mai bune pîrjoalele moldovenești cu cartofi prăjiți, dar ce, te pui cu nebunul? Au făcut ca el.

Pe alee Nicu își făcea curaj, deși simțea cu fiecare pas că inima-i bătea să-i spargă pieptul. Îi era frică de misterul celor doi ochi. Nu știa ce se ascunde după perdele. Din cele aflate de la Nașu, Puița i se părea a fi ... frumoasă, necăjită, misterioasă, sentimentală, într-un amalgam de viziuni care mai de care mai incitante. Două zile, cînd era de serviciu la cules, își făcuse de lucru pe partea de deal, de unde se vedea conacul, degeaba, nu a zărit nici o mișcare. Era chinat că de trei zile n-a găsit un pretext, pînă acum 5 minute, trecînd vorba aceea, de la agonie la extaz.

Puița, cum am mai spus, era și ea emoționată, dar și-a impus să nu se dea de gol. Arăta bine și odihnită. Părul negru de abanos strîns în coc deasupra capului îi dădea un aer de noblețe, de regină egipteană. Cîntul alb cu o aluniețică imediat după lobul urechii drepte, bine subliniat de coafură, îi sugera o fragilitate de ciută. Obrajii albi și rotunzi, fără urme de riduri, scoteau în evidență ochii negri cu sprîncene meșteșugit arcuite și buzele precis conturate și imperceptibil rujate. Rochia ce a luat-o de îndată ce l-a zărit pe Nicu, îi scotea în relief sîinii, oferîndu-se privirilor, doar cu o idee peste limita decenței severe. Intervalul acela, ca o dungă de întuneric ce despărțea formele splendid rotunjite, atrăgea privirile, mai ceva ca un diamant strălucitor. Pe talie purta un cordon strîns, de formă, menit doar a marca șoldurile.

"Vă rog să intrați", a sunat cald și înbiător îndemnul Puiței, însoțindu-l cu cel mai înbiător zîmbet din lume. Nicu năpădit de emoție, livid, simțîndu-și picioarele ca de plumb, intră. "Vă rog să ocupați loc la masă, vă servesc cu o cafea, imediat". Fîstîcî vizibil, încercă o scuză: "Sărut mîna. Vă rog să mă scuzați pentru deranj, am venit trimis de Tutulan..." "Ia să domnule atîta protocol, să luăm înainte o cafea și pe urmă să-mi spuneți păsările". În timp ce Puița aducea ibricul, zahărul, serviciul de cafea, Nicu o urmărea din priviri. Era atîta naturalețe în tot ce făcea, drăgălășeția fiecărui gest i-au alungat emoțiile și i-au dat curaj. A început să redevină el. "Domnișoară, am năvălit așa, pe nepută masă, eu sînt Nanu Nicolae. Nicu, după cum îmi spun toți, sîntem la familia Ianchis", și pe nerăsuflăte i-a derulat toată povestea lor. Puița l-a ascultat cu răbdare. "Știu tot domnule Nicu, am în copacul din

curte o păsărică ce v-a urmărit, apoi mi-a cîrîpîit tot ce a văzut. Așa era pe aici, nimic nu poate trece neobservat. Eu sînt Puița Cortez, dar bănuiesc că dumneata știi mai multe".

Astfel la colțul mesei celei mari, Nicu compet revenit o sorbea din ochi pe Puița. Aceasta așezîndu-se "lemeinic", ca pentru o discuție ce și-o dorea cît mai lungă, a ales o poziție picior peste picior, cu rochia trasă atît cît să-și expună genunchii. Au început tatonările, explicațiile, fiecare fiind avid de poveștile celuilalt. "De data aceasta, se explică Nicu, am venit trimis, după tarhon..." "S-a oprit deoarece Puița a pornit un rîs de nu se putea opri..." domnule Nicu, dintr-o mie de motive pentru care ați venit, vă întăresc, tarhonul nu mi-ar fi trecut prin cap. Puteam să cred că doreați să mă cunoașteți, că m-ați zărit zilele acestea și vi-am plăcut, că în fine ... orice, dar să veniți pentru tarhon... Ha, ha, ha! Rîsul nu contenea, l-a apucat în cele din urmă și pe Nicu. Au rîs apoi ca doi nebuni. Au discutat multe, s-au confesat, în special Puița, apoi Nicu s-a declarat dispus să-i alunge din clipele (tot mai dese în ultimul timp), în care se simțea tare neneorocită. La un moment dat Puița i-a povestit cum l-a pîndit, cum îi știa pe fiecare, cum o amuza forfota și zarva lor. Apoi a propus să-și spună simplu, Nicu și Puița, să se caute, chiar astăzi, în seara aceasta, după terminarea treburilor. Atît de aprins au discutat, că tocmai despre motivul vizitei au uitat să pomenască, Nicu fiind un interlocutor agreabil, iar Puița înnebunită de singurătate.

În răstimpul acesta în ambele tabere lucurile se precipitau. Într-o excepție culegătorii erau lihniiți de foame, Ilie și Costică Necaz au și năvălit în bucătărie. În camerele lor, coana Eleonora și conu Inacu încep să se foiască, parcă-i încercă o foame discretă. Puița a fost prima ce a tresărit, rupînd vraja. De sus se auzeau scriștieturi de podele, din partea vecinilor sfredelea distanța fluerăturile și urletele. "Nicuuuu!" Apoi: "Băăă!!! Tu ești bun de trimis după moarte!!!" Se distingea clar timbrul de scapet a lui Costică Necaz.

Cei doi găsindu-și mîinile pe masă, le țineau strîns. Privirile le erau ochi în ochi și gurile le turau neîncetat. Afară vacarmul era în creștere. "Vai de mine! Nicule, coboară ai mei și eu n-am pregătit nimic, parcă și tu spuneai ceva de tarhon..." În timpul acesta se sculară amîndoi pregătindu-se să rupă întrevedere. Nicu a făcut clasicul pas înainte încercînd în cel mai tandru chip să o sărute. Trei degete pe buze i-au tăiat cu blîndețe avîntul: "Nu acum. Nu-i locul potrivit. Ai răbdare, ne vedem în seara aceasta?"

(Va urma)

BUJOR BUDA □

un Steinway 1921, scăpat ca prin minune de jaful făcut de oștile rusești în trecere. Mai era camera albă, cu mobilier special comandat pentru cele două fete, cu paturi, toaletă, birou și bibliotecă. Acolo era sanctuarul Puiței și Vioricăi, din perioada visurilor de adolescente, acolo își țineau ele "comorile". Cu acces la camera mare erau și celelalte, dormitorul bătrînilor, biblioteca conului Inacu, cu birou, două fotolii și o masă joasă pentru fumat. Pereții erau peste tot înpodobiți cu tablouri valoroase, gobleanuri făcute de coana Eleonora. La loc central trona o pictură, în stil clasic reprezentîndu-l pe conu Inacu în uniformă de maior de artilerie. O parte din tablouri erau pictate de o rudă îndepărtată, tanti Elsa, căsătorită cu un frate al conului Inacu, militar de carieră, ce în tinerețile ei și-a cam bătut joc de talentul ei. A pictat fără un scop anume, nu era interesată să vîndă, poate din acest motiv toate aveau

bătrîniți își vedeau de tabieturi în camerele de sus, conul Inacu în bibliotecă, iar coana Eleonora cu motanul alături și nelipsiti ceașcă cu șvarț, mișcălea un golbeț. Puița plictisindu-se de moarte și cuprinsă de o imensă silă, se căznea să înjghebeze o mîncare pentru prînz. În plită ardea un foc mornit, pentru o oală mare cu apă și pentru ibricul de cafea. A tresărit cînd aruncîndu-și ochii spre alee, îl vede pe Nicu venind. De știut, îi știa pe toți deoarece cu o seară înainte, apropiindu-se neauzită pe alee, a stat și i-a observat. Ointriga forfota și gălăgia ce o făceau "culegătorii", lucru neobișnuit pentru locurile acelea. Cînd erau singuri, Gigel și Lica, nu se auzeau zgomote niciodată. Se vorbea tare, se chiuia de pe deal, se răspundea țipîndu-se de la "un kilometru". Cei mai neastîmpărați erau Popescu Necaz și Ilie, nu stăteau locului, mai trăgeau din cana cu vin, țipau la cei din colnă să golească ciuberele,

Colectiv redacțional: ADRIAN IOANĂȘ (Director)
SORIN TROCAN (Redactor Șef), DELIA BRAD (Secretar de redacție)
BUJOR BUDA, HUGO HAUPTMANN, DAN PARVULESCU, ILEANA CUCURUZAN
ROMANA DĂNILĂ, NICOLAE EBERLEIN (Fotoreporteri)
Editor: S.C. ȘTIREA S.R.L. ARAD, Bd. Revoluției nr. 71, Tel./Fax 0966-20980
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: S.C. ȘTIREA S.R.L.
TIPAR: HELICON BANAT S.A.